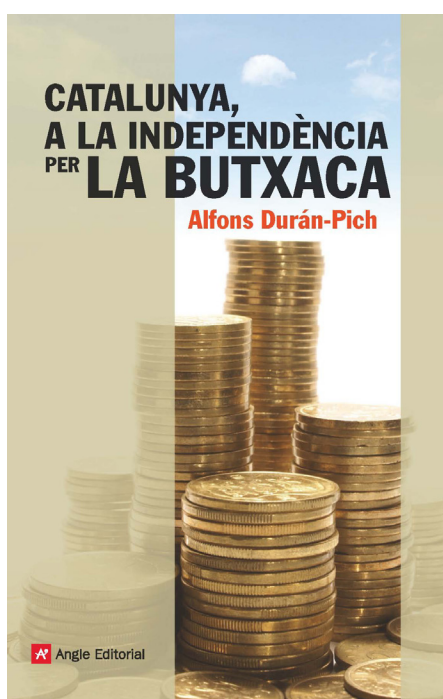

A la independència per la butxaca

Alfons Durán-Pich

**El llibre que demostra l'absoluta viabilitat econòmica
d'una Catalunya independent**

Títol: A la independència per la butxaca

Autor: Alfons Durán-Pich

Pròleg: Quim Torra

Collecció: El fil d'Ariadna, 53

Pàgines: 168

Format: 14,5 x 23 cm

Enquadernació: Rústica amb solapes

PVP: 16,90 €

ISBN: 978-84-15307-20-4

Publicació: Setembre

Amb vocació i experiència en gestió i docència, Alfons Durán-Pich construeix un discurs directe, clar, il·luminat quan és necessari per xifres, citacions i articles. Els números de l'espòli fiscal, quines són les inversions que s'han fet a Catalunya o per què i com és viable l'Estat català són les parades que anem fent durant el trajecte, el final del qual se'ns va imposant pàgina a pàgina sense concessions: Espanya és el passat.

Per a més informació o per concertar entrevistes:
93 362 10 45 / 620 43 07 18 - Gemma Soler
premsa@angleeditorial.com

• Espanya és el passat

La independència és l'únic camí per redreçar una balança fiscal totalment desequilibrada entre Catalunya i Espanya. A partir d'aquesta premissa, l'autor dóna un argument definitiu per assolir-la que va més enllà de les raons històriques, culturals, polítiques i socials: l'econòmic.

I és que cada vegada el llistat de raons a favor de la independència és més llarg, i per fi sembla que tothom coincideix en haver trobat el motiu definitiu. És la raó més democràtica i més poderosa de totes, perquè afecta a vells i a joves, a rendes altes i baixes, a empresaris i a treballadors, a tothom qui visqui a Catalunya sigui de l'origen que sigui.

Mitjançant l'estudi de l'espoli fiscal, les inversions fetes per l'Estat a Catalunya, la solidaritat entre regions, la viabilitat d'un Estat propi versus altres models territorials i tot tipus de dades i xifres, presentades de forma didàctica i comprensible, el llibre explica els avantatges socials que es podrien aconseguir amb un estat independent que gestionés els seus impostos, reafirmant la seva tesi: apostar per la independència és apostar també per una major qualitat de vida.

«Durán-Pich es troba com un peix a l'aigua en la complexitat de les xifres i fa l'esforç de fer-les entenedores i llegibles per a qualsevol que no sigui un expert. Aquest és, probablement, el gran mèrit d'aquest estudi: l'atípic claredat expositiva d'uns temes que habitualment són àrids i complexos.»

Pròleg de Quim Torra

• Alfons Durán-Pich

www.alfdurancorner.com

Mànager professional que ha ocupat la màxima posició executiva en nombroses empreses industrials, comercials i de serveis. Va estudiar Sociologia, Psicologia i Administració d'Empreses a les universitats de Deusto, Barcelona i Stanford. És Màster en Societat de la Informació i el Coneixement per la UOC (cursos de doctorat). Durant catorze anys va ser professor de Màrqueting a Esade. És membre de l'Academy of Management, de l'American Marketing Association, de South Place Ethical Society i del Cercle d'Economia de Barcelona, entre altres associacions. Analista econòmic en diferents mitjans d'informació i autor dels llibres *Psicología de la Publicidad y de la Venta*, *Cien consejos para ejecutivos ambiciosos y quince flores para sus amantes*, *Ajuste de cuentas*, *Consejos y acotaciones para sobrevivir en el siglo XXI*, *Management. Cuadernos de campo*, *La empresa: un striptease*, *Pequeño diccionario crítico para radicales impenitentes* i *El canon del Management*.

EXTRACTES DEL LLIBRE

«Atès el pes de l'economia catalana en el conjunt de l'Estat, la «taxa d'espoli» és molt elevada. De fet, és tan elevada que es pot dir que els comptes públics catalans estan produint dèficits des del 1986. Un rècord en la història financera.»

«A Catalunya aquesta sagnia permanent ha buidat les arques públiques, no només del Govern de la Generalitat, sinó també dels ajuntaments, les diputacions, etc.»

«Només en interessos del deute, la Generalitat ha de pagar durant l'any 2012 uns 6 milions d'euros diaris, o el que és el mateix, 300 euros anuals per cada ciutadà català. Si vol fer comptes, vagi afegint aquesta xifra a la seva quota d'espoli.»

- **Una comparació sorprenent**

«Transferència anual de la Unió Europea a Espanya: 4.761,9 milions d'euros.

Transferència anual de Catalunya a Espanya: 8.916,6 milions d'euros.

No només Catalunya ha duplicat la contribució de la Unió Europea, sinó que l'impacte sobre la renda del ciutadà català és més de 40 cops l'impacte sobre la renda del ciutadà europeu.»

- **La política espanyola d'infraestructures: què han fet amb els nostres diners?**

«L'AVE va ser un pecat per acció. I el que és pitjor, no es va complir la penitència i es continua pecant, davant l'atònita mirada dels experts internacionals. L'AVE forma part de la «borratxera democràtica» de l'Estat espanyol, en què la demoscòpia pren un paper protagonista.»

«Ara comentarem el gran pecat capital per omissió: el transport ferroviari de mercaderies. En aquest apartat l'Estat espanyol és a la cua de l'Europa comunitària; tan sols un 4 % de la mercaderia transportada es fa per via fèrria. En fer prevaldre el transport de passatgers en trens d'alta velocitat en la política pública d'inversions, s'ha abandonat la prioritat estratègica que la mateixa Unió Europea recomanava: el transport de mercaderies.»

«Per què es posen condicions a les companyies aèries internacionals, obligant-les a utilitzar Madrid com a punt de referència? Per què no es permet que Barajas i el Prat competeixin de forma oberta? Per què es posen traves a la potenciació de vols internacionals directes des del Prat? Què té a veure tot això amb la lliure competència i l'economia de mercat?»

- **La inviabilitat de Catalunya com a comunitat autònoma**

«L'«autonomisme» ha de reconèixer el seu fracàs. Continuem igual com estàvem. No podem decidir sobre res important. Ni sobre les nostres pensions, ni sobre la política portuària, ni sobre els nostres aeroports, ni sobre la nostra sanitat, ni sobre la nostra política educativa. El nostre àmbit d'actuació és ridícul. Ni tan sols podem decidir sobre temes menors, com tenir seleccions esportives. El nostre Parlament és un parlament de joguina. El nostre Govern té les mans lligades. A quina persona amb seny, i des d'una suposada catalanitat, se li pot ocórrer defensar encara la via de l'autonomisme?»

- **La independència: la nostra última oportunitat**

«Es donen, doncs, les condicions objectives; només fa falta que algú es comprometi de debò amb la independència. Ha arribat l'hora de la política amb majúscules. I en aquest procés s'ha de liderar i convèncer.

«El món està instal·lat en una de les seves crisis més convulses i cal fer un esforç per reposicionar-se. De la mateixa manera que una empresa reeixida és aquella que és capaç d'adaptar-se als canvis de l'entorn, un país amb aspiracions de progrés i benestar ha d'actuar de forma semblant. Cal, d'una banda, potenciar les forces i aprofitar les oportunitats i, de l'altra, reduir les debilitats i superar les amenaces. El flanc dèbil de Catalunya és la seva inserció en l'Estat espanyol. No és el nostre hàbitat natural, ni ho ha estat mai. Fa falta sortir d'aquesta trampa i fer-ho immediatament. El camí ha estat traçat.»